

Paarse poep

Tekst Rob Vereijken

Hoewel het woord biodiversiteit heel modern is, zorgde men daar vroeger zonder nadenken voor. Een grote variatie aan planten rondom huis, leverde eten, drinken en allerlei genotmiddelen en gebruiksartikelen. En de vlier was daarbij hofleverancier.

Dan zijn het wit met bruine klodders en nu ligt er weer paarse rommel op het trottoir. Geef de schuld niet aan een graffitispuiters of de stoepkrijttekenaar. Het is achtergelaten door vogels. Er zijn er bij die nu paars poepen, omdat ze ook een heel bijzonder maaltje op hebben. Ze hebben van de vlierbessen gesnoept.

Vlieren en mensen horen bij elkaar. Als op het arme zand iemand wat langer op dezelfde plek woonde, werd het daar net wat rijker en kon de vlierstruik er leven. De plant werd erg gewaardeerd. Hij beschermde tegen de invloed van heksen en werd ook voor van alles gebruikt. De wetenschappelijke naam van de vlier 'Sambucus' zou afgeleid zijn van het woord fluit of schuifrompet. En inderdaad komen daar ook de flierefluitjes vandaan. Zaag in de winter een vliertak af, haal het merg er uit en maak een insnijding en enkele gaten. Krijg je er geluid uit, dan verjaag je daarmee misschien ook heksen.

Het is prachtig als in mei en juni een vlierstruik grote, platte, witte bloemschermen draagt. Nog steeds wordt hij veel aangeplant in tuinen, heggen en plantsoenen. Voor diverse insecten zijn de nectarloze bloemen niet aantrekkelijk. Er is wel stuifmeel, maar slechts enkele dieren helpen mee bij de bestuiving. Als het een beetje waait, wordt het stuifmeel waarschijnlijk ook gewoon van scherm op scherm geschud. Eind augustus en in september zijn de bloemen uitgegroeid tot zwarte vlierbessen. De mens maakt van de vruchten jam of wijn. Merels, spreeuwen en duiven blijven lekker in de buurt van een heerlijk trosje vlierbessen zitten en eten het binnen de kortste keren leeg. De dikke duiven die bij de lekkere hap

Lijsters houden van bessen. Beeld sxc.hu/Juha Soininen

willen komen zijn te zwaar voor de dunne twijgen, waardoor die vaak afbreken.

Het voedsel van de vogels verandert door het jaar heen. Spreeuwen eten in het voorjaar en de zomer veel emelten en andere insectenlarven. In de herfst schakelen ze over op zaden en bessen. De leefomgeving moet gevarieerd zijn om het hele jaar de maag te kunnen vullen. De mens kent en herkent de vlier niet meer. Alleen de vogels gebruiken in de stad nog de vlierbessen. Als ze hun buik volgegeten hebben, begint de stoelgang te werken. De variatie aan poep op straat laat de biodiversiteit zien. De

witte kleur is eigenlijk de urine van de vogel. De bruine, zwarte, rode of paarse kleur die daar bij zit, is afkomstig van het eten dat op dat moment beschikbaar is. De darmen van de vogels verwerken nu het vlierbessenvruchtvlies en de onverteerbare pitten tot mooie paarse poep op de stoep.

Geniet eens wat meer van vogelpoep als indicator voor biodiversiteit. Maar drink van geluk niet te veel vlierbessenjenever, anders doe je niets meer en ben je alleen maar aan het flierefluiten.

Rob Vereijken is lid van de KNNV-afdeling Tilburg.